

บทที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบ Survey Research และมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเชื่อมโยงระหว่างอารมณ์กับกลุ่มสีของเด็กก่อนวัยเรียนอายุ 4 - 5 ปี มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กก่อนวัยเรียน อายุระหว่าง 4 - 5 ปี ของโรงเรียนอนุบาลวัดปรินายก ชั้นอนุบาล 1 และ 2 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน โดยกำหนดอายุและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. กลุ่มอายุ 4 ปี คือ เด็กที่มีอายุระหว่าง 4 ปี ถึง 4 ปี 11 เดือน จำนวน 100 คน แบ่งเป็น เด็กผู้ชาย 50 คน และเด็กผู้หญิง 50 คน

2. กลุ่มอายุ 5 ปี คือ เด็กที่มีอายุระหว่าง 5 ปี ถึง 5 ปี 11 เดือน จำนวน 100 คน แบ่งเป็น เด็กผู้ชาย 50 คน และเด็กผู้หญิง 50 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กที่มีอายุ 4 - 5 ปี เป็นเด็กนักเรียนชั้นอนุบาล ของโรงเรียนอนุบาลวัดปรินายก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 200 คน ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มจากรายชื่อนักเรียนทั้งหมดให้ได้จำนวนตามที่กำหนดไว้ โดยยึดเกณฑ์ของอายุและเพศเป็นตัวกำหนด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ภาคผนวก ข.)

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือวิจัยขึ้นมาใหม่ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ของเด็กไทย โดยอาศัยเค้าโครงจากการศึกษาวิจัยของ Lawler & Lawler (1965) โดยเครื่องมือจะประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 นิทานและภาพประกอบนิทาน

ผู้วิจัยเขียนนิทานจำนวน 9 เรื่อง ที่สามารถกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ได้ 3 ชนิด และนิทานที่มีตัวละครเด่นเป็นคน ผู้วิจัยจะทำเป็น 2 ชุดซึ่งมีเนื้อหาเหมือนกัน แต่ตัวละครเด่นจะเป็นเพศชาย 1 ชุด และเพศหญิง 1 ชุด เพื่อใช้ให้เหมาะสมกับเพศของกลุ่มตัวอย่าง โดยนิทานแต่ละเรื่องจะมีอารมณ์เด่นได้เพียงอารมณ์เดียวเท่านั้น เด็กแต่ละคนจะได้ฟังนิทานเพียง 3 เรื่องที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ 3 ชนิด ส่วนนิทานที่เหลืออีก 6 เรื่องใช้เป็นนิทานสำรองเมื่อนิทาน 3 เรื่องแรกไม่สามารถกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ตามที่ต้องการได้ ซึ่งอารมณ์ที่กล่าวมาข้างต้นจะประกอบด้วยอารมณ์ดังนี้

1. อารมณ์ทางบวก คือ อารมณ์สุข มีนิทานจำนวน 3 เรื่อง ซึ่งเนื้อหาของนิทานจะแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ

- 1.1 ช่วงเนื้อเรื่องกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางบวก
- 1.2 ช่วงคำถาม

2. อารมณ์ทางลบ คือ อารมณ์โกรธ และอารมณ์เศร้า มีนิทานจำนวน 6 เรื่อง ซึ่งเนื้อหาของนิทานจะแบ่งเป็น 3 ช่วง คือ

- 2.1. ช่วงเนื้อเรื่องกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางลบ
- 2.2. ช่วงคำถาม
- 2.3. ช่วงเนื้อเรื่องสำหรับปรับสภาวะอารมณ์ให้เป็นที่ไปในทางบวก

(ช่วงนี้สร้างขึ้นเพื่อเป็นการปรับสภาวะอารมณ์ของเด็กที่ถูกกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางลบ กลับสู่สภาวะอารมณ์ทางบวกที่เหมาะสม)

จากนั้น ผู้วิจัยนำนิทานมาสร้างภาพประกอบ เป็นภาพวาดลายเส้นสีดำ วาดลงบนกระดาษแข็งสีขาวขนาด A4 แล้วจัดทำนิทานพร้อมภาพประกอบนิทานแต่ละเรื่องเป็นรูปเล่ม

ส่วนที่ 2 คำถามและแบบสอบถาม

1. คำถาม มีทั้งหมด 3 ข้อ

1.1. คำถามข้อที่ 1 : ถามหลังจากเด็กฟังนิทานช่วงที่ 1 ของแต่ละเรื่องจบ

คำถามข้อที่ 1 คือ " หลังจากฟังนิทานเรื่องนี้แล้ว หนูรู้สึกอย่างไร และความรู้สึกของหนูตรงกับภาพใบหน้าใด "

1.2. คำถามข้อที่ 2 : ถามหลังจากเด็กตอบคำถามข้อที่ 1 แล้ว

คำถามข้อที่ 2 คือ " หนูคิดว่าสีใดที่ตรงกับความรู้สึกของภาพใบหน้าที่หนูเลือก "

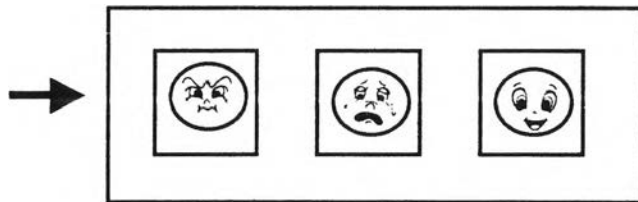
1.3. คำถามข้อที่ 3 : ถามหลังจากเด็กฟังนิทานจบทั้ง 3 เรื่อง

คำถามข้อที่ 3 คือ " หนูชอบสีใดมากที่สุด "

2. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 รูปแบบ

2.1 รูปแบบที่ 1 แบบสอบถามสภาวะอารมณ์ของเด็กหลังจากฟังนิทาน เป็นรูปวาดใบหน้าแสดงอารมณ์ 3 ชนิด ได้แก่ อารมณ์โกรธ อารมณ์เศร้า และอารมณ์สุข แต่ ละภาพจะเป็นภาพลายเส้นสีดำ วาดลงในช่องสี่เหลี่ยมขนาด 6.5 ซม. X 6.5 ซม. เรียงภาพทั้ง สามตามแนวนอนบนกระดาษแข็งสีขาวขนาด 15 ซม. X 30 ซม. ใช้สำหรับตอบคำถามข้อที่ 1 โดยให้เด็กชี้ภาพที่เด็กเลือกตอบเพียงหนึ่งภาพ

ตัวอย่าง

สำหรับแบบสอบถามรูปแบบที่ 1 ผู้วิจัยจัดทำขึ้นจำนวน 3 ชุด เพื่อใช้ตอบคำถาม ของนิทาน 3 เรื่อง โดยในแต่ละชุดมีการจัดเรียงใบหน้า ด้วยวิธีการเลื่อนตำแหน่งของใบหน้าจาก ซ้ายไปขวา โดยยึดชุดที่ 1 เป็นเกณฑ์ เพื่อไม่ให้ภาพใบหน้าทั้ง 3 ภาพอยู่ในตำแหน่งเดิม เป็นการ ป้องกันไม่ให้ตำแหน่งของภาพมีผลต่อการเลือกภาพคำตอบ

ชุดที่ 1 : ใบหน้าแสดงอารมณ์โกรธ อารมณ์เศร้า อารมณ์สุข

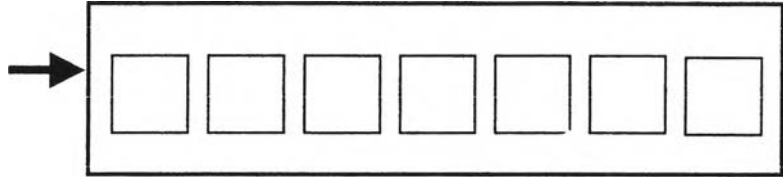
ชุดที่ 2 : ใบหน้าแสดงอารมณ์สุข อารมณ์โกรธ อารมณ์เศร้า

ชุดที่ 3 : ใบหน้าแสดงอารมณ์เศร้า อารมณ์สุข อารมณ์โกรธ

2.2. รูปแบบที่ 2 แบบสอบถามการเชื่อมโยงระหว่างอารมณ์กับสี และ ความชอบสี ผู้วิจัยจะสร้างแบบสอบถามเป็นแผนภูมิสีทั้งหมด 7 สี ซึ่งแบ่งได้เป็นสองกลุ่มสีได้แก่

กลุ่มสีสว่าง คือ สีฟ้า สีเหลือง สีชมพู สีแดง และกลุ่มสีมืด คือ สีดำ สีน้ำตาล สีเทา โดยยึดเกณฑ์ในการจัดกลุ่มสีตามเกณฑ์ของ Boyatzis & Varghese (1994) ตัดกระดาษสีขนาด 3.5 ซม. X 3.5 ซม. และตัดวางเรียงกันตามแนวนอนลงบนกระดาษสีขาวขนาด 15 ซม. X 30 ซม. จะเรียงสลับสีคละกลุ่มสีกันไปด้วยวิธีการสุ่ม ใช้สำหรับตอบคำถามข้อที่ 2 และ 3 โดยการให้เด็กชี้สีที่เด็กเลือกเพียงสีเดียว

ตัวอย่าง

สำหรับแบบสอบถามรูปแบบที่ 2 ผู้วิจัยจัดทำขึ้น จำนวน 4 ชุด เพื่อตอบคำถามข้อที่ 2 ของนิทาน 3 เรื่อง และตอบคำถามข้อที่ 3 ซึ่งในแต่ละชุดมีการจัดเรียงสี ด้วยวิธีการเลื่อนตำแหน่งสีจากซ้ายไปขวา โดยยึดชุดที่ 1 เป็นเกณฑ์ เพื่อไม่ให้สีทั้ง 7 สีอยู่ในตำแหน่งเดิม เป็นการป้องกันไม่ให้ตำแหน่งของสีมีผลต่อการเลือกสีที่เป็นคำตอบ

ชุดที่ 1 : สีแดง สีดำ สีชมพู สีเทา สีฟ้า สีน้ำตาล สีเหลือง

ชุดที่ 2 : สีเหลือง สีแดง สีดำ สีชมพู สีเทา สีฟ้า สีน้ำตาล

ชุดที่ 3 : สีน้ำตาล สีเหลือง สีแดง สีดำ สีชมพู สีเทา สีฟ้า

ชุดที่ 4 : สีฟ้า สีน้ำตาล สีเหลือง สีแดง สีดำ สีชมพู สีเทา

ส่วนที่ 3 ใบตรวจรายการคำตอบ (Check list)

ผู้วิจัยสร้างใบตรวจรายการคำตอบ (Check list) เพื่อบันทึกคำตอบที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างเป็นรายบุคคล

ตัวอย่าง ใบตรวจรายการคำตอบรายบุคคล

คนที่	ชื่อ	เพศ	นิทานเรื่องที่ 1		นิทานเรื่องที่ 2		นิทานเรื่องที่ 3		คำถาม 3 ความชอบสี
			คำถาม 1	คำถาม 2	คำถาม 1	คำถาม	คำถาม 1	คำถาม 2	
			โกธร	ฟ้า	โกธร	ฟ้า	โกธร	ฟ้า	ฟ้า
				ชมพู		ชมพู		ชมพู	ชมพู
			เศร้า	เหลือง	เศร้า	เหลือง	เศร้า	เหลือง	เหลือง
				แดง		แดง		แดง	แดง
				น้ำตาล		น้ำตาล		น้ำตาล	น้ำตาล
			สุข	เทา	สุข	เทา	สุข	เทา	เทา
				ดำ		ดำ		ดำ	ดำ

การหาค่าความตรงของเครื่องมือ (Validity)

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่สร้างเสร็จแล้ว ไปหาค่าความตรงของเครื่องมือด้วยการหาค่าความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยไปขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นคณาจารย์ของคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 3 ท่าน (ภาคผนวก ง.) ช่วยตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบและเนื้อหาของเครื่องมือ มีเกณฑ์ในการตัดสิน คือ ความเห็นที่ตรงกันของผู้ทรงคุณวุฒิ 2 ใน 3 ท่าน ถือว่าผ่านเกณฑ์ และนำข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะที่ได้รับมาปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานำร่อง

การศึกษานำร่อง (Pilot study)

หลังจากแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือตามข้อแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือดังกล่าวไปทดลองใช้กับเด็กก่อนวัยเรียนอายุ 4-5 ปี ที่มีชื่อกลุ่มตัวอย่างจริงแต่มีลักษณะเหมือนกลุ่มตัวอย่างจริงทุกประการ จำนวน 32 คนแบ่งตามกลุ่มอายุ 2 กลุ่ม กลุ่มละ 16 คน (เด็กผู้ชาย 8 คน และเด็กผู้หญิง 8 คน ในแต่ละกลุ่มอายุ) ทำการทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล โดยผู้วิจัย ในมุมมอง

ผู้วิจัยแนะนำแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบว่าเด็กสามารถบอกอารมณ์และที่มาของอารมณ์ได้ถูกต้อง และเด็กบอกชื่อสีได้ถูกต้อง จากนั้นผู้วิจัยเล่านิทานให้เด็กฟัง โดยมีภาพประกอบการเล่านิทาน เมื่อผู้วิจัยเล่านิทานครั้งที่ 1 จบ ผู้วิจัยถามคำถามเด็ก 2 ข้อ โดยถามทีละข้อและให้เด็กตอบคำถามก่อนจึงถามคำถามข้อต่อไป คำถามคือ

คำถามที่ 1 “ หลังจากฟังนิทานเรื่องนี้แล้ว หนูรู้สึกอย่างไร และความรู้สึกของหนูตรงกับภาพใบไหนใด ” ผู้วิจัยให้เด็กชี้ภาพใบไหนแสดงอารมณ์ที่เด็กคิดว่าเป็นความรู้สึกของตนเองขณะนั้นโดยเด็กเลือกได้เพียง ภาพเดียว เมื่อเด็กเลือกภาพแล้ว ผู้วิจัยบันทึกคำตอบลงในใบตรวจรายการคำตอบ แล้วจึงถามคำถามข้อที่ 2 คือ

คำถามที่ 2 “ หนูคิดว่าสีใดที่ตรงกับความรู้สึกของภาพใบไหนที่หนูเลือก ” ผู้วิจัยให้เด็กชี้สีที่เด็กคิดว่าเชื่อมโยงกับความรู้สึกของภาพใบไหนที่เลือกในข้อที่ 1 โดยเด็กเลือกได้เพียงสีเดียว เมื่อเด็กเลือกสีแล้ว ผู้วิจัยบันทึกคำตอบลงในใบตรวจรายการคำตอบ

เมื่อเด็กตอบคำถามข้อที่ 1 และ 2 แล้ว ผู้วิจัยเล่านิทานครั้งที่ 3 สำหรับนิทานที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางลบให้เด็กฟัง เพื่อปรับสภาวะอารมณ์ของเด็กให้เป็นไปในทางบวก

หลังจากผู้วิจัยเล่านิทานครบทั้ง 3 เรื่อง ผู้วิจัยจะถามคำถามข้อที่ 3

คำถามที่ 3 “ หนูชอบสีใดมากที่สุด ” ผู้วิจัยให้เด็กชี้สีที่เด็กชอบมากที่สุด โดยเด็กเลือกได้เพียง สีเดียว เมื่อเด็กเลือกสีแล้ว ผู้วิจัยบันทึกคำตอบลงในใบตรวจรายการคำตอบ

เมื่อได้ข้อมูลแล้วผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าวมาแจกแจงความถี่และคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ โดยแบ่งแยกตามเพศและกลุ่มอายุ แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือต่อไป

หมายเหตุ ในการศึกษาในาร่อง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างอายุ 3 ปีด้วย แต่เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวไม่สามารถบอกชนิดของอารมณ์และที่มาของอารมณ์ได้ รวมทั้งยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องความสัมพันธ์ของอารมณ์กับสี จึงไม่สามารถเชื่อมโยงอารมณ์กับสีได้ ผู้วิจัยจึงตัดกลุ่มตัวอย่างอายุ 3 ปีออกจากการวิจัย

การหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability)

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษานำร่อง มาทดสอบเพื่อหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ โดยการหาความสอดคล้องภายในของแบบทดสอบของแต่ละอารมณ์ ว่านิทานที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์แต่ละอารมณ์สามารถใช้กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ได้ตรงกันหรือไม่ ด้วยวิธีการหา

ค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) คำนวณด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows Versions 8 (ภาคผนวก ค.) ได้ค่าความเที่ยงดังต่อไปนี้

ค่าความเที่ยงของการเชื่อมโยงระหว่างอารมณ์โกรธกับสี	เป็น	.85
ค่าความเที่ยงของการเชื่อมโยงระหว่างอารมณ์เศร้ากับสี	เป็น	.90
ค่าความเที่ยงของการเชื่อมโยงระหว่างอารมณ์สุขกับสี	เป็น	.83
* ค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มีนัยสำคัญที่ .05		

วิธีดำเนินการวิจัย

เกณฑ์ในการเลือกนิทาน

ผู้วิจัยจะเลือกใช้นิทานเพียง 3 เรื่องมาใช้ในการทดสอบกลุ่มตัวอย่างจริง โดยมีเกณฑ์ในการเลือก คือ พิจารณาจากข้อมูลที่ได้ในการศึกษานำร่อง ได้แก่ ความชัดเจนของเรื่องดูจากความเร็วในการตอบคำถามของเด็ก และความมั่นใจในการตอบคำถาม สำหรับนิทานอีก 6 เรื่องจะเก็บไว้เป็นนิทานสำรองในกรณีที่นิทาน 3 เรื่องแรกไม่สามารถกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ที่ต้องการได้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมความพร้อมของเด็ก

ผู้วิจัยทดสอบเด็กเป็นรายบุคคล ในมุมสงบของห้องเรียน โดยเด็กจะนั่งอยู่ตรงกันข้ามกับผู้วิจัย ผู้วิจัยแนะนำตัวและสร้างความคุ้นเคยกับเด็กโดยการพูดคุยเรื่องทั่วไป จากนั้นผู้วิจัยตรวจสอบเด็ก 2 เรื่อง คือ

1.1 เด็กสามารถบอกอารมณ์ได้ถูกต้องหรือไม่ โดยผู้วิจัยเสนอแบบสอบถามรูปแบบที่ 1 เป็นภาพใบหน้าแสดงอารมณ์ 3 ชนิดให้เด็กดู โดยให้เด็กบอกว่าเป็นภาพใบหน้าที่แสดงอารมณ์ใดและเพราะเหตุใดจึงแสดงอารมณ์นั้น

1.2 เด็กสามารถบอกสีได้ถูกต้องหรือไม่ โดยผู้วิจัยเสนอแบบสอบถามรูปแบบที่ 2 เป็นแผนภูมิแสดงสีทั้งหมด 7 สีให้เด็กดู และให้เด็กบอกว่าเป็นสีใดบ้าง

โดยผู้วิจัยยึดเกณฑ์ในการตัดสินความพร้อมของเด็ก จากการตรวจสอบทั้งสองส่วน ถ้าเด็กไม่สามารถบอกอารมณ์ หรือ บอกสี ได้เพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง ผู้วิจัยจะตัดเด็กคนนั้นออกจากการศึกษา

เมื่อเด็กผ่านการตรวจสอบแล้ว ผู้วิจัยคว้าแบบสอบถามทั้งสองรูปแบบ ลงบนโต๊ะ โดยหันหน้าเข้าหาเด็ก และเริ่มทำการทดสอบต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการทดสอบ

2.1 ผู้วิจัยเล่านิทานให้เด็กฟังพร้อมแสดงภาพประกอบการเล่านิทาน เมื่อผู้วิจัยเล่านิทานครั้งที่ 1 จบ ผู้วิจัยถามคำถามเด็ก 2 ข้อ โดยถามทีละข้อ ซึ่งเมื่อถามคำถามจบผู้วิจัยจึงจะเปิดแบบสอบถามที่คว่าอยู่ให้หงายขึ้น เฉพาะแบบสอบถามที่ใช้ตอบคำถามนั้น ๆ และให้เด็กตอบคำถามก่อนจึงจะถามคำถามข้อต่อไป คำถาม คือ

คำถามที่ 1 “หลังจากฟังนิทานเรื่องนี้แล้ว หนูรู้สึกอย่างไร และความรู้สึกของหนูตรงกับภาพใบหน้าใด ” ผู้วิจัยเสนอแบบสอบถามรูปแบบที่ 1 เป็นภาพใบหน้าแสดงอารมณ์ให้เด็กดูและชี้ภาพใบหน้าแสดงอารมณ์ที่เด็กคิดว่าเป็นความรู้สึกของตนเองในขณะนั้น โดยเด็กเลือกได้เพียง ภาพเดียว ผู้วิจัยบันทึกคำตอบลงในใบตรวจรายการคำตอบ แล้วถามคำถามข้อที่ 2

คำถามที่ 2 “ หนูคิดว่าสีใดตรงกับความรู้สึกของภาพใบหน้าที่หนูเลือก “ ผู้วิจัยเสนอแบบสอบถามรูปแบบที่ 2 เป็นแผนภูมิสีให้เด็กดูและชี้สีที่เด็กคิดว่าเชื่อมโยงกับความรู้สึกของภาพใบหน้าที่เลือกในข้อที่ 1 โดยเด็กเลือกได้เพียงสีเดียว ผู้วิจัยบันทึกคำตอบลงในใบตรวจรายการคำตอบ แล้วทำการเล่านิทานเรื่องต่อไป

สำหรับนิทานที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางลบ เมื่อเด็กตอบคำถามข้อที่สองแล้ว ผู้วิจัยจึงเล่านิทานครั้งที่ 3 เป็นการสรุปตอนท้ายของนิทานที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางลบให้เป็นไปในทางบวก เพื่อให้เด็กเกิดความรู้สึกในทางบวกมากกว่าทางลบ อันเป็นวิธีการดึงความรู้สึกของเด็กให้กลับเข้าสู่สภาวะอารมณ์ที่เหมาะสม เฉพาะในกรณีของนิทานที่กระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางลบเท่านั้น

เมื่อผู้วิจัยเล่านิทานครบทั้ง 3 เรื่องแล้ว ผู้วิจัยถามคำถามข้อที่ 3

คำถามที่ 3 “ หนูชอบสีใดมากที่สุด ” ผู้วิจัยเสนอแบบสอบถามรูปแบบที่ 2 เป็นแผนภูมิสีให้เด็กดูและชี้สีที่เด็กชอบมากที่สุด โดยเด็กเลือกได้เพียงสีเดียว ผู้วิจัยบันทึกคำตอบลงในใบตรวจรายการคำตอบ

2.2 ผู้วิจัยนำข้อมูลการเลือกสีแต่ละสีในแต่ละอารมณ์ที่บันทึกในใบตรวจรายการคำตอบมาแจกแจงความถี่ และคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์

2.3 จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลการเลือกสีแต่ละสีมาแปลผล โดยนำสีทั้งเจ็ดสีมาจัดเข้ากลุ่มสี 2 กลุ่ม ยึดเกณฑ์ในการจัดสีเข้ากลุ่มตามเกณฑ์ของ Boyatzis & Varghese (1994) ดังต่อไปนี้

2.3.1 กลุ่มสีสว่าง (Bright color group) คือ สีฟ้า สีชมพู สีเหลือง สีแดง

2.3.2 กลุ่มสีมืด (Dark color group) คือ สีน้ำตาล สีเทา สีดำ

เมื่อบันทึกข้อมูลเป็นการเลือกกลุ่มสีแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าวไปแจกแจงความถี่และคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ (%) นำไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตัวแปรในการวิจัย ตัวแปรต้นได้แก่ อารมณ์ อายุ สถานะทางเพศ ความชอบกลุ่มสี และตัวแปรตาม ได้แก่ การเลือกกลุ่มสี ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลแบบ Non – parametric โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการเลือกสีและกลุ่มสีในอารมณ์ต่างๆมาแจกแจงความถี่ และคำนวณเป็นเปอร์เซ็นต์ (%) จำแนกตามเพศ จำแนกตามอายุ และจำแนกตามความชอบกลุ่มสี

2. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการบันทึกการเลือกกลุ่มสีในอารมณ์ต่างๆมาวิเคราะห์หาการเชื่อมโยงระหว่างอารมณ์กับกลุ่มสี ด้วย Chi – Square และหากพบว่าการเชื่อมโยงระหว่างอารมณ์กับกลุ่มสี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจะทำการทดสอบต่อไป คือ

2.1 ทดสอบโดยการจับคู่และเปรียบเทียบ (Paired comparison) การเชื่อมโยงของอารมณ์แต่ละอารมณ์กับกลุ่มสี

2.2 ในแต่ละอารมณ์ ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรต่างๆ คือ อายุ สถานะทางเพศ และความชอบกลุ่มสีต่อการเลือกกลุ่มสี

รูปแบบการนำเสนอข้อมูล

ในการนำเสนอข้อมูลที่วิเคราะห์แล้ว ผู้วิจัยนำเสนอเป็นลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. แสดงตารางข้อมูลเกี่ยวกับการเลือกกลุ่มสีจำแนกตามเพศ จำแนกตามอายุและ จำแนกตามความชอบกลุ่มสี เป็นเปอร์เซ็นต์ (%)
2. แสดงตารางผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเชื่อมโยงระหว่างอารมณ์กับกลุ่มสี
3. แสดงตารางผลการทดสอบโดยการจับคู่และเปรียบเทียบ (Paired comparison) การเชื่อมโยงของอารมณ์แต่ละอารมณ์กับกลุ่มสี
4. แสดงตารางผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรต่อการเลือกกลุ่มสีในแต่ละอารมณ์